

چهار روز

کنسرت «شجاعت حسین خان» در جشنواره موسیقی فجر

● **شرق:**شجاعت حسین خان، نوازنده شهر سی‌تار اهل کشور هند، در جشنواره موسیقی فجر روی صحنه می‌رود. به گزارش فارس، شجاعت حسین‌خان سابقه همکاری با هنرمندان ایرانی را در «غزل» تجربه کرده است. آلبوم باران (The Rain) گروه غزل در که اعضای آن را کیهان کلهر، نوازنده کمانچه ایرانی و شجاعت حسین خان، نوازنده سی‌تار و سواپان چات هوری، نوازنده پیلا از هند تشکیل می‌دهند. آثار گروه، تلفیقی از موسیقی شمال هند و موسیقی سنتی ایرانی است. آلبوم باران (The Rain) گروه غزل در سال ۲۰۰۴ میلادی نامزد دریافت جایزه گرمی بهترین موسیقی سنتی ملل شد. شجاعت حسین خان، فرزند زنده‌یاد استاد ولایت خان، از سی‌تارنوازان بسیار برجسته هندوستان است. استاد ولایت‌خان بی‌شک یکی از مهم‌ترین و بهترین سی‌تارنوازان هندوستان بوده است. در شبه‌قاره هندوستان، به اندازه‌ای به استاد ولایت‌خان اهمیت می‌دادند که به او لقب «آفتاب سی‌تار» دادند. استاد شجاعت‌خان هفتمین نسل از موسیقی‌دانانی است که همگی در موسیقی هندوستان جریان‌ساز بوده‌اند.

ادامه از صفحه ۹

قطعه گمشده

۴- برگزاری کارگاه‌های تئاتردرمانی و تئاتر صحنه‌ای با هنرجویان معلول درحال حاضر نیاز به حمایت دارد. من در این سال‌ها با سختی و مشقت زیاد و در بسیاری موارد بدون حمایت کار را پیش بردم. ولی همیشه نتیجه کارگاه‌های تئاتردرمانی برایم جذاب و عاملی برای ادامه‌دادن بوده است. وقت آن است که سازمان‌هایی مانند بهزیستی به عنوان متولی اصلی و حتی شهرداری، بازنگری‌ای در حمایت‌ها و رویکردشان داشته باشند تا زمینه برای پیوستن هنرجویان معلول به جامعه تئاتری کشور میسر شود... ۱۲۰ آذر؛ روز جهانی معلولان برای من یادآور این نکات بود.

واکاوی ذهن یک تروریست معتقد

طراحی رضا مهدی‌زاده برای دکور این نمایش، تلاش می‌کند واقعه تاریخی و مستند موجود در قصه اثر را در راستای درون‌مایه نمایش، محدود به مکان‌های بیرونی و شناخته شده نکند. این دکور، این لباس‌ها و این نشانه‌های امروزی از قبیل ساعت مچی و عینک، در این اثر چه نقشی دارند؟ این کنش و میل هنرمند امروزی برای بیرون کشیدن وقایع مهم تاریخی و نمایش آن در بافت‌های درگروگ شده و قالباً امروزی، از کجا ناشی می‌شود؟ ما در تاریخ چه چیزی را جست‌وجو می‌کنیم؟ کدام حلقه گمشده را می‌یابیم؟ در نمایش ترور همه‌چیز در یک ذهن آشفته رخ می‌دهد. در صحنه‌ای که مرادی در حال خواندن قرآن است، زنی از لایه‌های ذهنی او می‌گذرد. این زن مادرش است. آمده تا او را منصرف کند. و این خود مرادی است که در همان لایه‌های ذهنی، مادرش را در کیسه می‌کند و بدون توجه به ضجه‌هایش مدفونش می‌کند. در سفری که مخاطب به ذهن مرادی دارد، عینیت ملموس رنگ می‌یازد و کوفیان هزارو ۴۰۰ سال پیش، ساعت مچی به دست دارند. این تصاویر را گویا ما مخاطبان به کاراکترها می‌افزاییم. این ذهن ماست که ساعت را اضافه می‌کند، عینک را اضافه می‌کند و انسان‌های هزارو ۴۰۰ سال پیش را با اشکالی امروزی، شوخی‌هایی امروزی و در اندامی امروزی بازآفرینی می‌کند، تا حادثه‌ای که‌ن را در روزگار خویش نمایش دهد. شبکه‌های تودرتو و پیچیده ذهن عبدالرحمان، می‌تواند شبکه‌های ذهن ما هم باشد. شبکه‌هایی که جادوگران و شیاطین از آن بالا و پایین می‌روند. اعمال ما را توجیه می‌کنند تا به دستان ما عملی رخ دهد که ذهنمان توانایی درک نحوست آن را نداشته باشد. اگرچه نوعی در پرداخت این نشانه‌ها، گاه از حدود انجماد در پیشبرد وقایع نمایش خارج می‌شود، اما در مجموع موفق می‌شود شکل تازه‌ای از نمایشی مذهبی تاریخی را ارائه دهد. آن هم در دورانی که نمایش‌های مذهبی، عموماً درگیر کلیشه و تکرار شده‌اند.

شرق: در ماه‌های اخیر، موفقیت فیلم‌هایی همچون «ناهِید»، «چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت»، «بهمن» و... در جشنواره‌های خارجی بار دیگر سینمای ایران را در مرکز توجهات قرار داد و ازسوی دیگر، امیدواری نسبت به نسل جوان فیلم‌ساز را دوچندان کرد. امسال، به عقیده بسیاری از سینماگران، سال خوبی برای سینمای ایران در عرصه بین‌المللی بود؛ از آنجا که باید کیفیت حضور فیلم‌ها در جشنواره‌ها را مورد توجه قرار داد و نه صرفاً جایزه‌هایی که فیلم‌ها می‌گیرند. فیلم‌های ایرانی در سالی که گذشت در جشنواره‌هایی همچون برلین، کن، ونیز و... حضور درخور توجهی داشتند. فیلم‌های «تاکسی»، «مادر قلب آنی» و «بریدن از ارتفاع کم» در جشنواره برلین با استقبال تماشاگران مواجه شدند و «تاکسی»

توانست خرس طلایی را از آن خود کند. پس از آن جشنواره کن نیز میزبان «ناهِید» آیدآ ناهنده بود که این فیلم در کن با حضور غیرقابل‌توصیفی مواجه شد و توانست جایزه آئینده نوبدبخش در بخش نوعی نگاه این جشنواره را از آن خود کند. این فیلم البته در جشنواره فیلم شیکاگو نیز اخیراً توانست جایزه‌ای دریافت کند. در ونیز نیز فیلم «چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت» ساخته وحید جلیلوند با استقبال قابل توجهی روبه‌رو شد و توانست جایزه ویژه منتقدان بین‌المللی را از آن خود کند. جشنواره مونترال نیز در افتتاحیه میزبان «محمد(ص)» مجیدی بود و سپس فیلم «تابو» خسرو معصومی در همین جشنواره توانست جوایزی را از آن خود کند، به‌علاوه اینکه در بخش غیررقابتی جشنواره مونترال تعداد قابل توجهی فیلم ایرانی دیگر نیز حضور داشته که با استقبال تماشاگران روبه‌رو شده. به‌طورکلی در سال گذشته، فیلم‌های ایرانی در اغلب جشنواره‌ها حضور داشتند و با استقبال مواجه شدند. فارغ از جایزه‌هایی که این فیلم‌ها در جشنواره‌ها گرفته‌اند، بازخوردهای خوبی نیز از سوی مخاطبان حرفه‌ای سینما در سراسر دنیا داشته‌اند. نیکی کریمی نیز با ارائه «شفت شب» به جشنواره فیلم ورشو توانست توجه مخاطبان این جشنواره را جلب کند. «گس» ساخته کیان‌سیدی‌زاده هم توانست با حضور در جشنواره فیلم رم، بار دیگر توجه اروپاییان را به سینمای ایران

هنر

درخشش در فصل جوایز سینمایی

چه کسی بر گوی طلایی بوسه می زند؟

جلب کند. یکی از برگ برنده‌های سینمای ایران، در عرصه بین‌المللی این است که سالانه طیف وسیعی فیلم در ایران تولید می‌شود که می‌توان آنها را به جشنواره‌های مختلف جهان با سلیقه‌های مختلف ارائه کرد. علاوه‌براین، مراکز فرهنگی مختلفی در دنیا، همچون موزه‌ها، دانشگاه‌ها و مجامع فرهنگی که جشنواره فیلم برگزار می‌کنند نیز همه‌ساله میزبان فیلم‌های ایرانی هستند؛ مثلاً جشنواره فیلم‌های ایرانی شیکاگو یا پراگ، هرساله میزبان فیلم‌های ایران هستند و این نشانگر آن است که فیلم‌های ایرانی در سراسر دنیا، آن‌قدر توانایی جذب مخاطب دارند که همه‌ساله به‌ویژه در اروپا و آمریکای شمالی جشنواره متعدد فیلم‌های ایرانی برگزار می‌شود. مسلماً اگر این فیلم‌ها مخاطب نداشته باشند، جشنواره‌ای برایشان برگزار نمی‌شود. کلیه این شواهد نشان می‌دهد جشنواره‌هایی که حتی مخاطب خاص دارند و به فیلم‌هایی با جنبه هنری توجه می‌کنند، به فیلم‌های ایرانی نیز توجه دارند و مجموعاً فیلم‌های ایرانی در دنیا مورد توجه هستند. اخیراً در جشنواره تالین نیز، فیلم «بهمن» ساخته مرتضی فرشیاف مورد توجه بود. فاطمه معتمدآریا نیز به‌تازگی برای بازی در همین فیلم در آسپاسیفیک مورد تقدیر ویژه قرار گرفت. باین‌حال، سینمای ایران در داخل، برخلاف توجهی که در خارج به آن می‌شود، وضعیت چندان مناسبی ندارد و با بحران مخاطب روبه‌روست.

دفاع طباطبایی نژاد از «سینما-حقیقت»

محافظه کاری در سینما حقیقت وجود ندارد

«ما ذاتاً محافظه‌کار نیستیم! اما اگر فیلم‌های سیاسی با انتقادی در این دوره جشنواره کمتر باشد، احتمالاً به این علت است که شاید فیلم‌هایی با کیفیت مطلوب در این حوزه وجود نداشته و ما در این زمینه ملاحظات خاصی اعمال نکردیم».

وی در ادامه عنوان کرد: «هرساله با انتقادهایی نسبت به برخی از فیلم‌های حاضر در جشنواره مواجه بوده‌ایم. اما می‌دانید که کوتاه نیامده‌ایم. چون معتقدیم سینمای مستند، سینمایی جدی است و باید وجه مستندانه داشته و نباید خنثی و بی‌خاصیت باشد.» طباطبایی‌نژاد درباره بخش‌های دیگر جشنواره توضیح داد: «مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی در این دوره از جشنواره با همکاری شبکه مستند اروپا (EDN) از مستندسازان دعوت می‌کند تا برای جذب حامیان مالی و تولید حرفه‌ای بر اساس ضوابطی خاص طرح‌های خود را ارائه کنند. در این زمینه ۲۰ طرح به این شبکه عرضه می‌شوند و در نهایت هشت تا ۱۰ طرح، از طرف آنها برای حمایت انتخاب و به مرکز گسترش اعلام می‌شوند. همچنین کارگاه‌های پژوهشی در حاشیه این جشنواره برگزار و در کنار اینها دومین کارگاه تخصصی مستندسازی حرفه‌ای (DocPro) با همکاری شبکه مستند اروپا در فرهنگستان هنر برگزار می‌شود.» او همچنین از انتشار چهار کتاب در حوزه سینمای مستند خبر داد و گفت: «مجموعه‌مقالات سینمای مستند و باستان‌شناسی» به مدیریت علیرضا قاسم‌خا‌ن، «دگرخوانی سینمای مستند» نوشته محمدرضا اصلانی، «هنر دقت کلام در تصویر در مردم‌نگاری»، نوشته مایکل ایتیس و با ترجمه احمد السّتی و «تاریخ نوین سینمای مستند» زیر نظر مازیار اسلامی در مدت برگزاری جشنواره رونمایی می‌شوند.» مدیر جشنواره «سینما- حقیقت» همچنین از بزرگداشت دو مستندساز در این دوره جشنواره خبر داد و اظهار کرد: «آیین بزرگداشت این جشنواره به محمدرضا مقدم‌سیان و مرتضی ندایی، دو مستندساز فقید، اختصاص یافته است.» طباطبایی‌نژاد در پایان سخنان خود،

پشت بوم

چرا هنرمندان کاندیدای انتخابات نمی‌شوند؟

سرمایه‌گذاری باورنکردنی در فرهنگ و هنر خود است؛ حضور نقاشان چین در فهرستگان گران‌ترین نقاشان معاصر دنیا گواه این ادعاست؛این در حالی است که همه ورود نمایندگان مجلس در کشورمان به موضوع هنر؛ تحدید فضای اکران فلان فیلم و کنسرت و کارت زرد به وزیر فرهنگ است؛ در این برهه تاریخی که به واسطه حذف تحریم‌ها و موقعیت نوین ایران در منطقه، فرصت طلایی پیش روی ماست، شاید حضور چند هنرمند آگاه به قابلیت‌های مجلس، بتواند در بازگرداندن آب رفته به جوی کمک کند. ۳- اگر ورزشکاران برای اقبال مردمی در شورا‌های شهری صاحب کرسی می‌شوند، چرا

فلاند، گرجستان، زاپین، هلند، ایسلند، هایتی، برزیل، مجارستان، قزاقستان، آفریقای جنوبی، اردن، کره جنوبی، هنگ‌کنگ، نروژ، افغانستان و ایرلند از دیگر کشورهای شرکت‌کننده در این رویداد هستند.

فیلم «تاکسی» درحالی در فهرست جوایز گلدن گلوب این دوره قرار گرفته است که چند روز پیش گاردین نیز در مطلبی با عنوان «۵۰ فیلم برتر سال ۲۰۱۵» فهرستی از آثار سینمایی امسال که مورد توجه بوده‌اند، منتشر کرد. در این فهرست «تاکسی» در رتبه ۱۶ قرار گرفته است. این نشریه در نقد این فیلم با اشاره به سوابق جعفر پناهی و فیلم‌هایی که پیش از این ساخته، به توصیف آخرین ساخته او پرداخته است: «پناهی در این فیلم خود نقش یک راننده تاکسی را بازی می‌کند. این کارگردان یک راننده تاکسی می‌شود که مردم را در خیابان‌های تهران سوار می‌کند و این مسافران ترکیب عجیب‌وغریبی از قشرهای مختلف هستند». گاردین در ادامه درباره مسافرانی که سوار این تاکسی شده‌اند، نوشته است: خود را با این جمله به پایان می‌برد: «تاکسی تهران یک اثر از یک کارگردان منحصربه‌فرد است».

● ● ●

فصل جوایز سینما هنوز به روزهای هیجان‌انگیز خود نرسیده. هنوز چند هفته‌ای به اعلام برندگان گلدن‌گلوب و برلین و کمی دیرتر، اسکار باقی مانده. سینمای ایران در فصل جوایز سینمایی، شروع نسبتاً خوبی را تجربه کرده. نامزدی فیلم «تاکسی» در جوایز گلدن‌گلوب، خبر خوشی بود که از آن می‌توان به شمارش معکوس سینمای ایران برای کسب افتخارات تازه‌تر یاد کرد.

هم‌زمان با انتشار خبر نامزدی این فیلم، از استرالیا خبر رسید که «فاطمه معتمدآریا» برای بازی در فیلم «نبات» جایزه ویژه هیأت داوران جوایز فیلم آسیاسیفیک را دریافت کرد. البته برخلاف سال ۹۲ که جایزه انجمن ملی منتقدان آمریکا به فیلم «گذشته» اعطا شد، سینمای ایران سهمی در این جایزه نداشت. باید منتظر ماند و دید سهم تاکسی و فیلم محمد(ص) در افتخارآفرینی‌های تازه‌تر در عرصه سینمای ایران چقدر خواهد بود.

یادداشت

دردانه‌عالم‌هنر

عزت‌الله انتظامی

● سال‌ها پیش در چنین ایامی، ما مردی را از دست دادیم که حالاحالاها همچون او در عرصه هنر و ادب سرزمین‌مان زاده نخواهد شد. بزرگ‌مردی را در هنر ایران داغدار شدیم که دیگر نمونه‌اش را نخواهیم یافت. درود به روان علی حاتمی. بی‌شک او شاد و آرام است. با میراثی که برجا گذاشته. من نیز افتخار داشتم تا به واسطه همکاری‌هایمان، از او بیاموزم. تا اید مدیون علی حاتمی هستم چون دردانه‌عالم‌هنر بود. قلمش درجه‌یک، کارگردانی‌اش درجه‌یک، خلق و صفایش نیز درجه‌یک بود و من و بسیاری از هنرمندان این سرزمین زیر دست او بزرگ شده‌ایم. درود ببر او که نام نیکش تا ابد بر تارک تاریخ هنر این سرزمین خواهد درخشید.

ایرانی‌ترین سینماگر ایرانی

پرویز نوری

● سینمای زنده‌یاد علی حاتمی شکلی از زندگی را که یادآور تلاش گذشتگان و شاید هم فراموش‌شدگان باشد، در برابر ما قرار می‌دهد. شکلی از زندگی در قالبی که برای آدم‌های عصر ما تقریباً از یاد رفته است. زندگی در کشاکش و مبارزه با محیط مادی، زندگی در حادثی و پرشورترین و شاید زیباترین شکل خود، بعینه میناتور، او ایرانی‌ترین فیلم‌ساز ایران بود.

نبض تپنده‌هنر ایران

پری مابری

● حاتمی نقش مهمی در بزرگداشت سینمای ایران، که بر فرهنگ ملی ما استوار است، ایفا کرده است. او انسانی برجسته و ماندگار در تاریخ سینمای ایران است. کاری که او کرده تماماً بازنمای بطن جامعه ایران است و این ویژگی در آثار او بسیار ارزنده است و از خوش‌سلیقگی او حکایت دارد. حاتمی از برجستگان ماندگار هنر ایران است. تمام فیلم‌های او، نبض جامعه ایران است که با قدرت تا ابد خواهد تپید.

زیر آسمان فیر وزهای

احمدرضا احمدی جراحی شد

● **شرق:** عمل تعویض باتری قلب احمدرضا احمدی با موفقیت انجام شد. پزشکان معالج این شاعر و نویسنده یک‌سوت، از نتیجه این جراحی که دوشنبه ۱۶ آذر انجام شد راضی هستند و پس از تعویض باتری، کارکرد قلب ۳۰ درصد بهبود داشته است.

به گفته خانواده احمدی، این عمل باید با بی‌هوشی انجام می‌شد منتها به‌دلیل نامساعدبودن حال عمومی این شاعر و شرایط قلبی و تنفسی، پزشکان صلاح ندانستند بیمار را بی‌هوش کنند و این عمل با بی‌حسی انجام شد که این موضوع باعث شد او در طول این عمل سه‌ساعته درد بسیاری را تحمل کند.

خانواده احمدی همچنین اعلام کردند از دکتر منوچهر به‌نیا که در سال‌های اخیر همواره با عشق و مهر به معالجه احمدرضا احمدی پرداخته و عاشق حرفه‌اش است و دانش زیادی هم دارد، همچنین دکتر رمضان بخشیان که این جراحی سخت را برعهده داشته و عملکردش در بهبود روحیه این شاعر مؤثر بوده، بسیار سپاسگزارند.

احمدرضا احمدی هم‌اکنون در بخش مراقبت‌های ویژه نگهداری می‌شود. همچنین هوشنگ مرادی‌کرمانی که مورد عمل جراحی قلب باز قرار گرفته، به بخش عمومی بیمارستان منتقل شد. کارکنان بیمارستان مهر که این نویسنده برای درمان به آنجا مراجعه کرده، حال عمومی او را رضایت‌بخش توصیف کردند.

مرادی‌کرمانی پنجشنبه ۱۲ آذر مورد عمل جراحی قلب باز قرار گرفت و بعد از آن تا عصر یکشنبه ۱۵ آذر در بخش مراقبت‌های ویژه بستری بود.